

næstsidste Stykker, indeholdte Begrænsninger for Bestyrelsens Handlefrihed paa dette Omraade har Udvalget troet uforholdne, da de neppe i Praksis vil blive af nogen Betydning.

§ 6. Ændringsforslaget stiller bestemte Krav til Regnskabsaffattelsen (Fortegnelse over Værdipapirer, Særpostering af Tilgodehavende og Gæld i Udlandet), hvorefter Bankernes Virksomhed vil fremtræde med større Klarhed overfor Offentligheden. Udvalget finder dog Anledning til udtrykkelig at bemærke, at den forlangte Fortegnelse over Værdipapirer ikke er tænkt at skulle postere særskilt hvert enkelt Værdipapir, men kun Beholdningens Hovedgrupper.

§ 8. Ændringsforslaget fastslaaer i 2det Stykke Bankinspektørens og hans Personales Hemmeligholdelsespligt, ligesom Udvalget ved en Tilføjelse i § 2 (sidste Stykke) udtrykkelig fastsætter det maaske selvfølgelig, at Bankinspektørens Virksomhed ikke kan udstrækkes ud over det ved Loven angivne Omfang.

§ 13. Udvalget har ikke ment at kunne tillægge Ministeriet for Handel og Søfart en saa vidtgaaende Ret som den i Lovforslaget (§ 13, sidste Stykke) indeholdte, hvorefter Ministeriet kan afskedige Bestyrelsesmedlemmer, der antages at have gjort sig skyldige i Besvigelse eller grov Uorden, hvorimod der tillægges Ministeriet Ret til at sætte saadanne Bestyrelsesmedlemmer under Tiltale — hvad der formentlig vil være en tilstrækkelig Forholdsregel og ikke kan give Anledning til en saadan Vilkaarlighed, som Lovforslaget muligvis kunde medføre.

Et *Mindretal* (Broberg, Lauridsen, J. Pedersen, Sørensen-Saksager og Windfeld-Hansen) stiller Forslag under Nr. 2 om at ændre det i § 4, 1ste Stykke, angivne Forhold mellem Aktiekapitalen og Indlaanskapitalen fra en Syvendedel til en Tiendedel.

Et *andet Mindretal* (la Cour og Lewinsky) kan ikke gaa med til at give

Bankerne den ubegrænsede Ret til at erhverve og yde Laan paa egne Aktier, som Udvalgets Flertal foreslaar, men maa fastholde Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende og stiller derfor Underændringsforslag til § 4.

Et *tredie Mindretal* (Lewinsky) vil ikke fastholde Forslaget om Sparekasse- og Bankraadet, men vil dog udtale sin Sympati derfor ligesom med Tanken om en Maksimalrente for Banker og Sparekasser. En Maksimalrente vil efter Mindretallets Formening være et virksomt Middel imod den usunde Konkurrence imellem Banker og Sparekasser, en Konkurrence, der frister disse Institutioner til at indlade sig paa usunde vovede Foretagender for at fremskaffe stort Udbytte. Mindretallet ser vel de Vanskeligheder, der er forbundne med Indførelse af en Maksimalrente, men disse Vanskeligheder, i Forbindelse med de sørgelige Erfaringer fra Bankkrakket og Katastrofen i Bondestandens Sparekasse, bestyrker Mindretallet i den Opfattelse, at den bedste og naturligste Løsning af hele Spørgsmaalet naas derved, at Staten overtager og leder de her omhandlede Virksomheder. For Tiden vil en saadan Løsning af Spørgsmaalet vel neppe være mulig, og Mindretallet stiller derfor ikke Forslag herom, men slutter sig i det hele til Udvalgets Forslag.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

- 1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov om Banker.

§ 1.

Ethvert Aktieselskab og Andelsselskab, der driver Bankvirksomhed, falder ind under denne Lov.

Aktieselskaber og Andelsselskaber, der driver Bankvirksomhed, er pligtige og ene-